

חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א—1981 *

פרק א': פגיעה בפרטיות

1. לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו. איסור הפגיעה בפרטיות
2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה: פגיעה בפרטיות מהי
- (1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;
 - (2) האזנה האסורה על פי חוק;
 - (3) צילום אדם כשהוא ברשות היחיד;
 - (4) פרסום תצלומי של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;
 - (5) העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמש עשרה שנים ממועד כתיבתו;
 - (6) שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח;
 - (7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי עניניו הפרטיים של אדם;
 - (8) הפרה של חובת סודיות לגבי עניניו הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע;
 - (9) שימוש בידיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;
 - (10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9);
 - (11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד.
3. לענין חוק זה — "אדם" — למעט תאגיד;
"הסכמה" — במפורש או מכללא;
"פרסום" — כמשמעותו בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה—1965;
"צילום" — לרבות הסרטה.
- הגדרת מונחים
4. פגיעה בפרטיות היא עוולה אורחית, והוראות פקודת הגזיקין [נוסח חדש]², יחולו עליה בכפוף להוראות חוק זה. פגיעה בפרטיות — עוולה אורחית

* נתקבל בכנסת ביום י"ט באדר א' התשמ"א (23 בפברואר 1981); הצעת החוק ודברי הסבר פרסמו בה"ח 1453, התש"ם, עמ' 206.
1 ס"ח התשכ"ה, עמ' 240.
2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.

5. הפוגע במזיד בפרטיות זולתו, באחת הדרכים האמורות בסעיף (1)2, (3) עד (7) ו-(9) עד (11), דינו – מאסר שנה.

6. לא תהיה זכות לתביעה אזרחית או פלילית לפי חוק זה בשל פגיעה שאין בה ממש. כעשה של מה בכך

פרק ב': הגנה על הפרטיות כמאגרי מידע

הגדרות

7. בפרק זה –

"מאגר מידע" – מרכז להחסנת מידע באמצעות מערכת עיבוד נתונים אוטומטית;
"מידע" – נתונים על אישיותו של אדם, מעמדו האישי, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי, הכשרתו המקצועית, דעותיו ואמונתו;
"רשם" – מי שמינתה הממשלה בהודעה ברשומות לנהל את פנקס מאגרי מידע (להלן – הפנקס);
"שימוש", במידע – לרבות גילוי, העברתו ומסירתו.

ניהול מאגר
מידע, החוקתו
ושימוש בו

8. לא ינהל אדם ולא יחזיק מאגר מידע שאינו רשום בפנקס, ולא ישתמש אדם במידע שבמאגר מידע, אלא למטרה שלשמה הוקם המאגר או למטרה שלשמה נועד המידע.

בקשה לרישום

9. (א) בקשה לרישום מאגר מידע תוגש לרשם.

(ב) בקשה לרישום תפרט את שמות הבעל והמחזיק של מאגר המידע, את משלח ידם ומענם בישראל ואת המטרות שלשמן הוקם המאגר המידע ונועד המידע.

(ג) השר רשאי לקבוע בתקנות פרטים נוספים שיפורטו בבקשה לרישום.

(ד) הבעל או המחזיק של מאגר מידע יודיע לרשם על כל שינוי בפרט מהפרטים המפורטים בסעיף קטן (ב) או לפי סעיף קטן (ג) ועל הפסקת פעולתו של מאגר המידע.

סמכויות הרשם

10. (א) הוגשה בקשה לרישום מאגר מידע, ירשום אותו הרשם זולת אם ראה יסוד סביר להניח כי המאגר משמש מסווה לפעולות בלתי חוקיות.

(ב) סירב הרשם לרישום מאגר כאמור, רשאי בעל המאגר לערער על כך לפני בית המשפט המחוזי תוך שלושים ימים לאחר שנמסרה לו הודעה על הסירוב.

(ג) הרשם יפקח על מילוי הוראות חוק זה והתקנות לפיו.

(ד) כל אדם הנוגע בדבר חייב, לפי דרישתו של הרשם או של מי שהוא הסמיך בכתב, למסור לרשם או לשלוחיו את הידיעות והתעודות, המתייחסות למאגר המידע, שלדעת הרשם יש בהן כדי להבטיח או להקל את ביצועו של חוק זה.

(ה) הרשם, או מי שהסמיך לכך בכתב, רשאי להיכנס למשרדי מאגר מידע ומיתקניו ולערוך שם חיפוש ולתפוס כל דבר, אם היה משוכנע שהדבר דרוש כדי להבטיח ביצועו של חוק זה או כדי למנוע עבירה על הוראותיו, אולם אין להיכנס למקום המשמש למגורים אלא על פי צו מאת שופט בית משפט שלום.

(ו) הפר מחזיק מידע הוראות של חוק זה או התקנות לפיו, או לא מילא אחר דרישה שהפנה אליו הרשם, רשאי הרשם לפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה למתן צו

לביטול רישומו של מאגר המידע בפנקס או להתליית תקפו של הרישום לתקופה שיקבע בית המשפט.

(ז) דין הרשם ומי שפועל מטעמו כדין עובד המדינה.

חובת מבקש מידע

11. פניה לאדם לקבלת מידע לשם החזקתו או שימוש בו במאגר מידע תלויה בהודעה שיצויינו בה —

- (1) אם חלה על אותו אדם חובה חוקית למסור את המידע, או שמסירת המידע תלויה ברצונו ובהסכמתו;
- (2) המטרה אשר לשמה מבוקש המידע;
- (3) למי יימסר המידע ומטרות המסירה.

רשימת מאגרי מידע

12. (א) הרשם ינהל במשרדו רשימה של מאגרי מידע אשר תהיה פתוחה לעיונו של הציבור.

(ב) הרשימה תכלול את הפרטים שפורטו בבקשה כאמור בסעיף 9.

זכות עיון במידע

13. (א) כל אדם זכאי לעיין בעצמו, או על ידי בא-כוחו שהרשהו בכתב או על ידי אפוטרופסו, במידע שעליו המוחזק במאגר מידע.

(ב) מחזיק מאגר מידע יציג מידע, לפי בקשת אדם כאמור בסעיף קטן (א), בשפה העברית, הערבית או האנגלית.

(ג) מידע המתייחס למצב בריאותו של אדם לא יוצג אלא באמצעות רופא; הרופא יהיה רשאי למנוע מידע ממבקש מטעמים רפואיים בלבד.

(ד) האופן, התנאים והתשלום למימושה של זכות העיון במידע ייקבעו בתקנות.

(ה) הוראות סעיף זה לא יחולו —

- (1) על מאגר מידע של רשות בטחון כמשמעותה בסעיף 19(ג);
- (2) על מאגר מידע של רשות מס כמשמעותה בחוק לחיקון דיני מסים (חילופי ידיעות בין רשויות מס), התשכ"ז—1967⁸;
- (3) כשבטחון המדינה, יחסי חוץ שלה או הוראות חיקוק מחייבים שלא לגלות לאדם מידע שעליו.

חיקון מידע

14. (א) אדם שעייין במידע שעליו ומצא כי אינו נכון, שלם, ברור או מעודכן, רשאי לפנות לבעל מאגר המידע, ואם הוא תושב חוץ — למחזיק מאגר המידע, בבקשה לתקן את המידע או למחוקו.

(ב) הסכים בעל מאגר המידע לבקשה כאמור בסעיף קטן (א), יבצע את השינויים הנדרשים במידע שברשותו ויודיע עליהם לכל מי שקיבל ממנו את המידע בתקופה שנקבעה בתקנות.

(ג) סירב בעל מאגר המידע למלא בקשה כאמור בסעיף קטן (א), יודיע על כך למבקש, באופן ובדרך שנקבעו בתקנות.

3 ס"ח התשכ"ז, עמ' 136.

15. על סירובו של בעל מאגר מידע לאפשר עיון כאמור בסעיף 13 ועל הודעת סירוב כאמור בסעיף 14(ג), רשאי מבקש המידע לערער לפני בית משפט השלום באופן ובדרך שנקבעו בתקנות.

סודיות 16. לא יגלה אדם כל ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו כעובד, כמנהל או כמחזיק של מאגר מידע, אלא לצורך ביצוע עבודתו או לביצוע חוק זה או על פי צו בית משפט בקשר להליך משפטי; אם הוגשה הבקשה לפני תחילת ההליך תידון הבקשה בבית משפט השלום.

עונשין 17. המפר הוראות סעיפים 8 או 16, דינו — מאסר שנה.

פרק ג': הגנות

הגנות מה חז 18. במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם נתקימה אחת מאלה:

(1) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה—1965;

(2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:

(א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות;

(ב) הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת על הפוגע חובה חוקית, מוסרית, חברתית או מקצועית לעשותה;

(ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הפוגע;

(ד) הפגיעה נעשתה תוך ביצוע עיסוקו של הפוגע כדין ובמהלך עבודתו הרגיל, ובלבד שלא נעשתה דרך פרסום ברבים;

(ה) הפגיעה היתה בדרך של צילום, או בדרך של פרסום תצלום, שנעשה ברשות הרבים ודמות הנפגע מופיעה בו באקראי;

(ו) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי פסקאות (4) עד (11) לסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה—1965;

(3) בפגיעה היה ענין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות הענין, ובלבד שאם היתה הפגיעה בדרך של פרסום — הפרסום לא היה כוון.

פסור 19. (א) לא ישא אדם באחריות לפי חוק זה על מעשה שהוסמך לעשותו על פי דין.

(ב) רשות בטחון, או מי שנמנה עם עובדיה או פועל מטעמה, לא ישאו באחריות לפי חוק זה על פגיעה שנעשתה באופן סביר במסגרת תפקידם ולשם מילוי.

(ג) "רשות בטחון", לענין סעיף זה — כל אחד מאלה:

(1) משטרת ישראל;

(2) אגף המודיעין במטה הכללי והמשטרה הצבאית של צבא הגנה לישראל;

(3) שירות בטחון כללי.

20. (א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפגיעה בפרטיות באחת הנסיבות האמורות בסעיף 18(2) ושפגיעה לא חרגה מתחום הסביר באותן נסיבות, חוקה עליו שעשה את הפגיעה בתום לב.

(ב) חוקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפגיעה בפרטיות שלא בתום לב אם הוא פגע ביודעין במידה גדולה משהיתה נחוצה באופן סביר לצורך העניינים שניתנה להם הגנה בסעיף 18(2).

(ג) חוקה על נאשם או נתבע הטוען להגנה על פי סעיף 18(2)(ד) שעשה את הפגיעה בפרטיות שלא בתום לב, אם ביצע את הפגיעה תוך כדי הפרת הכללים או העקרויות של אתיקה מקצועית החלים עליו מכוח דין או המקובלים על אנשי המקצוע שהוא נמנה עמם.

21. הביא הנאשם או הנתבע ראיה או העיד בעצמו כדי להוכיח אחת ההגנות הניתנות בחוק זה, רשאי התובע להביא ראיות סותרות; אין בהוראה זו כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לפי כל דין להתיר הבאת ראיות בידי בעלי הדין.

הפרכה של טענות הגנה

22. בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב, לטובת הנאשם או הנתבע, גם באלה:

חלטות

(1) הפגיעה בפרטיות לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו הסתמך;

(2) הוא לא התכוון לפגוע;

(3) אם היתה הפגיעה בדרך של פרסום — הוא התנצל על הפרסום ונקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את הפגיעה, ובלבד שההתנצלות פורסמה במקום, במידה ובדרך שבהם פורסמה הפגיעה ולא היתה מסוייגת.

פרק ד': שונות

23. חוק זה חל על המדינה לענין האחריות האזרחית בשל פגיעה בפרטיות.

דין המדינה

24. (א) העברת ידיעות בין רשויות המדינה, רשויות מקומיות וגופים אחרים הממלאים תפקידים ציבוריים על פי דין, ככל שהיא לא נאסרה בחיקוק או בכללים או בעקרונות של אתיקה מקצועית וככל שהיא למטרת ביצוע כל חיקוק או למטרה במסגרת הסמכויות או התפקידים של מעביר הידיעה או מקבלה — לא תהווה פגיעה בפרטיות.

דין גופים ציבוריים

(ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר סדרי העברת ידיעות כאמור; לענין סדרי העברת ידיעות מאת רשויות הפועלות בתחום אחריותו של שר אחר או אליהן יותקנו התקנות לאחר התייעצות עם השר הנוגע בדבר.

25. (א) אדם שנפגע בפרטיותו ותוך ששה חדשים לאחר הפגיעה מת בלי שהגיש תובענה או קובלנה בשל אותה פגיעה, רשאים בן-זוגו, ילדו או הורו, ואם לא השאיר בן-זוג, ילדים או הורים — אחיו או אחותו, להגיש, תוך ששה חדשים לאחר מותו, תובענה או קובלנה בשל אותה פגיעה.

מות הנפגע

(ב) אדם שהגיש תובענה או קובלנה בשל פגיעה בפרטיות ומת לפני סיום ההליך, רשאים בן-זוגו, ילדו או הורהו, ואם לא השאיר בן-זוג, ילדים או הורים — אחיו או אחותו, להודיע לבית המשפט, תוך ששה חדשים לאחר מותו, על רצונם להמשיך בתובענה או בקובלנה, ומשהודיעו כאמור יבואו הם במקום התובע או הקובל.

התיישנות

26. תקופת ההתיישנות של תביעה אזרחית לפי חוק זה היא שנתיים.

החלת הוראות
כחוק איסור
לשון הרע

27. על הליכים משפטיים בשל פגיעה בפרטיות יחולו הוראות סעיפים 21, 23 ו-24 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה—1965, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

ראיות על שם
רע, אופי או
עבר של אדם

28. במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות אין להביא ראיה או לחקור עד בדבר שמו הרע של הנפגע או בדבר אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו.

צווים נוספים

29. (א) בנוסף לכל עונש וסעד אחר רשאי בית המשפט, במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות, לצוות —

- (1) על איסור הפצה של עתקי החומר הפוגע או על החרמתו; צו החרמה לפי פסקה זו כוחו יפה כלפי כל אדם שברשותו נמצא חומר כזה לשם מכירה, הפצה או החסנה, גם אם אותו אדם לא היה צד למשפט; ציווה בית המשפט על החרמה, יורה מה ייעשה בעתקים שהוחרמו;
- (2) על פרסום פסק הדין, כולו או מקצתו; הפרסום ייעשה על חשבון הנאשם או הנתבע, במקום, במידה ובדרך שקבע בית המשפט;
- (3) על מסירת החומר הפוגע לנפגע.

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע החזקת עותק של פרסום בספריות ציבוריות, בארכיונים וכיוצא באלה, זולת אם הטיל בית המשפט, בצו החרמה על פי סעיף קטן (א) (1), הגבלה גם על החזקה כזאת, ואין בהן כדי למנוע החזקת עותק של פרסום בידי הפרט.

אחריות בשל
פרסום בעתון

30. (א) פורסמה פגיעה בפרטיות בעתון כמשמעותו בפקודת העתונות⁴ (להלן — עתון), ישאו באחריות פלילית ואזרחית בשל הפגיעה האדם שהביא את הדבר לעתון וגרם בכך לפרסומו, עורך העתון ומי שהחליט בפועל על פרסום אותה פגיעה בעתון, ובאחריות אזרחית ישא גם המוציא לאור של העתון.

(ב) באישום פלילי לפי סעיף זה תהא זאת הגנה טובה לעורך העתון שנקט אמצעים סבירים כדי למנוע פרסום אותה פגיעה ושלא ידע על פרסומה.

(ג) בסעיף זה, "עורך עתון" — לרבות עורך בפועל.

אחריות של
מדפיס ומפיץ

31. פורסמה פגיעה בפרטיות בדפוס, למעט בעתון בעל תדירות הופעה של ארבעים ימים או פחות המוצא לאור על פי רשיון תקף, ישאו באחריות פלילית ואזרחית בשל הפגיעה גם מחזיק בית הדפוס כמשמעותו בפקודת העתונות שבו הודפס הפרסום, ומי שמוכר את הפרסום או מפיץ אותו בדרך אחרת, ובלבד שלא ישאו באחריות אלא אם ידעו או חייבים היו לדעת שהפרסום מכיל פגיעה בפרטיות.

4 חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ז, עמ' 1191.

32. חומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות יהיה פסול לשמש ראיה בבית משפט, ללא הסכמת הנפגע, זולת אם בית המשפט התיר מטעמים שיירשמו להשתמש בחומר, או אם היו לפוגע, שהיה צד להליך, הגנה או פטור לפי חוק זה. חומר פסול לראיה
33. בפקודת הנזיקין [נוסח חדש], סעיף 34א — בטל. תיקון פקודת הנזיקין
34. בתוספת לחוק סדר הדין הפלילי, התשכ"ה—1965, אחרי פסקה (12) יבוא:
 "(13) עבירות על חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א—1981". תיקון חוק סדר הדין הפלילי
35. הוראות חוק זה לא יגרעו מהוראות כל דין אחר. שמירת דינים
36. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, בכל ענין הנוגע לביצועו, ובין השאר —
 (1) תנאי החזקת מידע ושמירתו במאגרי מידע;
 (2) תנאים להעברה או להחזקה של מידע ממאגרי מידע שמחוץ לגבולות המדינה;
 (3) כללי התנהגות ואתיקה למחזיקי מאגרי מידע ולעובדיהם. ביצוע ותקנות
37. תחילתו של פרק ב' ששה חדשים מיום פרסומו של חוק זה. תחילה

משה נסים
 שר המשפטים

מנחם בגין
 ראש הממשלה

יצחק נבון
 נשיא המדינה

5 ס"ח התשכ"ה, עמ' 161.